

ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਦੇ ਜਨਰਲ। NONE

ਬਨਾਮ NONE

ਪੀ. ਐਨ. ਮਲਹੋਤਰਾ

ਜਨਵਰੀ 30, 1995

[ਬੀ. ਪੀ. ਜੀਵਨ ਰੈੱਡੀ ਅਤੇ ਮਿਸਿਜ਼ ਸੁਜਾਤਾ ਵੀ. ਮਨੋਹਰ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਸੇਵਾ ਕਾਨੂੰਨ—ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ—ਲੇਖ 311(2)—ਸੀ.ਸੀ.ਐਸ. (ਸੀ.ਸੀ.ਏ.) ਨਿਯਮ 1965—ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ—ਰੱਖਿਆ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਜੋ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਰੱਖਿਆ ਅੰਦਾਜ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ—ਕੀ ਉਹ ਲੇਖ 311(2) ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਫੈਸਲਾ, ਨਹੀਂ—1965 ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।

ਜਵਾਬੀ, ਰੱਖਿਆ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਿਕ ਜਾਂਚ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਵਾਬੀ ਨੇ ਸੀ.ਸੀ.ਐਸ. (ਸੀ.ਸੀ.ਏ.) ਨਿਯਮ, 1965, ਜਿਸ ਅਧੀਨ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਿਕ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੇ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਬਿਨੈ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਖਾਲੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਪੀਲ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਨੂੰ 1965 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਲਈ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼, ਹੋਰ ਵਿਸਥਾਰਤ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਬ੍ਰਾਡ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਹੋਰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਸਨ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਫੈਸਲਾ : ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਜੋ ਮਿਲਟਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਰੱਖਿਆ ਅੰਦਾਜ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲੇਖ 311(2) ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। 1965 ਦੇ ਸੀ.ਸੀ.ਏ. ਨਿਯਮ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਲੇਖ 311(2) ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾ ਪੂਰੇ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਕਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਇਸੇ ਸਮੇਂ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਖਿਲਾਫ ਸੀ.ਸੀ.ਏ. ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਿਕ ਜਾਂਚ ਖਾਲੀ ਜਾਂ

ਅਵੈਧ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਯਮ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਿਸਤਾਰਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਹੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਲਈ ਹੋਰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੂਰਵਾਗ੍ਰਹ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਹੇ ਗਏ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇ.ਐਸ. ਸੁਬਰਮਾਨੀਅਨ, [1989] ਸੁਪ. 1 331; ਲੇਖ ਰਾਜ ਖੁਰਾਨਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ, [1971] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 908; ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇ.ਐਸ. ਸੁਬਰਮਾਨੀਅਨ, [1977] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 87 ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਬਨਾਮ ਇੰਦਰਜੀਤ ਬਾਤਰਾ, ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 93 ਦੀ 1993, 6-9-1994 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ (ਐਸ.ਸੀ.), ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ:

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੇਟ ਅਧਿਕਾਰਤਾ : ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1110 ਦੀ 1995।

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 21.5.93 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਓ.ਏ. ਨੰਬਰ 593 ਦੀ 1991 ਵਿੱਚ।

ਕੇ. ਲਾਹਿੜੀ, ਮਿਸ. ਬਿਨੂ ਤਮਤਾ, ਮਿਸਿਜ. ਅਨਿਲ ਕਟਿਆਰ ਅਤੇ ਮਿਸ.ਏ. ਸੁਭਾਸ਼ਿਨੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਐਨ.ਕੇ. ਅਗਰਵਾਲ ਜਵਾਬੀ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬੀ.ਪੀ. ਜੀਵਨ ਰੈਂਡੀ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਦੋਵਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ।

ਇਹ ਅਪੀਲ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬੀ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੂਲ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਸੰਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।

ਜਵਾਬੀ ਰੱਖਿਆ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਿਕ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਹੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ 22.8.1990 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਖਿਲਾਫ ਉਸ ਨੇ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੂਲ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਈ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ (ਮੂਲ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬੀ) ਆਪਣੀ ਜਵਾਬੀ-ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਅਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ।

ਮੂਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਜਵਾਬੀ ਪਾਰਟੀ ਲਈ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਚੁੱਕੀ ਕਿ ਸੀ.ਸੀ.ਐਸ. (ਸੀ.ਸੀ.ਏ) ਨਿਯਮ, 1965, ਜਿਸ ਅਧੀਨ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਿਕ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਜਵਾਬੀ ਪਾਰਟੀ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ; ਇਸ ਲਈ, ਪੂਰੀ ਜਾਂਚ ਬੇਕਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇ.ਐਸ. ਸੁਬਰਮਣੀਅਨ, [1989] ਸੁਪਲ. 1 381 ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤਾ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਸਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ (ਮੂਲ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬੀ) ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਕੇ.ਐਸ. ਸੁਬਰਮਣੀਅਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬੀ ਪਾਰਟੀ ਖਿਲਾਫ ਉਚਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰੱਖਿਆ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਤੋਂ ਮੂਲ ਅਰਜ਼ੀ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸਤਾਨ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕੋਲਕਾਤਾ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਇਹ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਖਲ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਰਥਾਤ, ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. (ਸੀ) ਨੰਬਰ 19202 ਦੇ 1991, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਸਟੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸੀਂ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਹੇਠ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ।

ਕੇ.ਐਸ. ਸੁਬਰਮਣੀਅਨ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ 3-ਜੱਜ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਕਿ ਸੈਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਮੁਲਾਜ਼ਮ "ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਰੱਖਿਆ ਅੰਦਾਜ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਖਿੱਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 311(2) ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।" ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜੋੜਿਆ: "ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਅਨੁਚਛੇਦ 311(2) ਦਾ ਬਾਹਰਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਰੱਖਿਆ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਜਾਂ ਗਵਰਨਰ ਦੇ

ਆਨੰਦ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਇਹ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੀ.ਸੀ.ਏ ਨਿਯਮ 1965 ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਜਦੋਂ ਅਨੁਚਛੇਦ 311(2) ਆਪ ਹੀ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਧੀਨ ਰੱਖਿਆ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1965 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਅਨੁਚਛੇਦ 309 ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ-ਨਿਰਮਾਣ ਸਕਤੀ ਨੂੰ ਅਨੁਚਛੇਦ 311 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ।" ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਅਨੁਚਛੇਦ 311(2) ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂਗੇ ਕਿ 1971 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਲੇਖ ਰਾਜ ਖੁਰਾਨਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ, [1971] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 908 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਰੱਖਿਆ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਮੁਲਾਜ਼ਮ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਰੱਖਿਆ ਅੰਦਾਜ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਖਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਨੁਚਛੇਦ 311 ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂਗੇ ਕਿ ਤਿੰਨ-ਜੱਜ ਬੈਂਚ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇ.ਐਸ. ਸੁਬਰਮਣੀਅਨ, [1977] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 87 ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣ ਹਨ "1965 ਦੇ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ", ਪਰ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਇੱਕ ਖੋਜ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, 1965 ਦੇ ਨਿਯਮ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇ.ਐਸ. ਸੁਬਰਾਮਣੀਅਨ, [1989] Supp. 1 ਸਕਿੰਟ 331, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਅਸੰਗਤਤਾ ਹੈ ਦੇ ਕੇਸ (ਜੋ ਇਤਫਾਕ ਨਾਲ ਇੱਕੋ ਕਾਰਨ ਸਿਰਲੇਖ ਰੱਖਦੇ ਹਨ)। ਜਿਵੇਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਪਰ, ਪਹਿਲੇ KS ਵਿੱਚ ਸੁਬਰਾਮਣੀਅਮ ਕੇਸ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਟੇਰਨ ਸੀ ਪੇਰਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ 1965 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯਮ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ। ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 1965 ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ 3(1) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਫਿਰ ਵੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇਹ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਕੇ.ਐਸ. ਸੁਬਰਮਣੀਅਨ [1989] ਸੁਪ. 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 331 ਵਿੱਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਜਵਾਬੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਵਾਬੀ ਨੂੰ ਅਨੁਚਛੇਦ 311(2) ਜਾਂ 1965 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਆਨੰਦ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਖਰੀ ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ: "ਨਤੀਜਤਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੰਘ) ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਸਫਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜਵਾਬੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸਿਰਫ ਦਯਾਵਾਨ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ"। ਦਯਾਵਾਨ ਆਧਾਰ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ।

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਸਤੰਬਰ 6, 1994 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 5898-93 ਦੇ 1993 ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੰਘ ਬਨਾਮ ਇੰਦਰਜੀਤ ਦੱਤਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਜਿਸ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਰੱਖਿਆ ਮੰਤਰਾਲਾ ਦੇ ਅੰਦਾਜ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿਕਾਸੀ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ 1965 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਜਿਸ ਅਧੀਨ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਿਕ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਸ ਦਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਕਾਸੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਤਰਕਸੰਗਤਤਾ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ (ਦੋ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ) ਨੇ ਕਿਹਾ: "ਅਸੀਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੇ ਤਰਕਸੰਗਤਤਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ"। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸੇ ਸਮੇਂ, ਸੰਘ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿੰਨਲਿਖਿਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਇਆ:

"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਵੀ.ਸੀ. ਮਹਾਜਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜਵਾਬੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਬਲਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਭ ਹੋਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ

ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 310 ਅਧੀਨ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸੰਭਾਵਨਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਇਹ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 1984 ਵਿੱਚ ਜਵਾਬੀ ਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਿਪਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਅਸਤੀਫ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਸਤੀਫ਼ਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਜਾਏ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਅਸੀਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਚੁਕਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।"

(ਜੇਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਨੂੰ 1965 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਦੀ ਕੋਡੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸੱਚਮੁੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼, ਵਧੇਰੇ ਵਿਸਥਾਰਤ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਤਰਕ ਦੇਣ ਲਈ ਮਾਨ ਲਈਏ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ (ਜੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹੀ ਹੈ)। ਉਸ ਕੇਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਚੁਕਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ।" ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਾਕ ਨੂੰ ਕਿ "ਅਸੀਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੇ ਗਏ ਤਰਕ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਵਜਹ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ" ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਾਏ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਵਲੋਕਨਾਂ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ।

ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਇਹ ਸੁਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਨਾਗਰਿਕ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਖਿਲਾਫ਼ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਿਕ ਜਾਂਚਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹਨ ਜੋ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਜਾਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਲਈ ਹੋਰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹਨ।

ਅਪੀਲ ਹੇਠ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੂਲ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਉਸਦੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਇਕੋ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ 1965 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ ਸਬੰਧੀ ਸੀ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ।

ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਏ.ਜੀ.

ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate